

gylle, møddings- og ensilagesaft helt op til sådanne vandindvindingsanlæg.

På et tidspunkt – i juni 1991 – fik jeg det svar fra miljøministeren, at man roligt kunne køre slam ud helt op til de dér vandindvindingsanlæg. Og miljøministeren skrev i svaret til mig, Folketingstidende 1990-91, 2. samling, sp. 7829:

»Det er derfor min opfattelse, at der med denne ændring ikke er sket en svækkelse i beskyttelsen af vandforsyningsanlæg.«

Så de mennesker, der har været inde på det med sammenhængen med pesticiderne, har måske ikke helt uret.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg må sige til miljøministeren, at det i hvert fald ikke bliver bedre af, at det er problemerne, der har gjort, at det bliver taget op nu, for problemerne har jo været kendt længe.

Jeg har også en fortid som formand for kommunens tekniske udvalg og ved, hvordan vi dér har bokset med problemer, fordi der kom slam langvejs fra, fra nogle af de store kommuner, uden at det blev anmeldt, og uden at vi kendte indholdet.

Så der har været problemer meget længe med det her slam. Derfor burde den bekendtgørelse have foreligget for længe siden.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jo længere vi kommer frem på natten, jo stærkere vokser behovet for at få det sidste ord. Så jeg vil også underkaste mig denne fælles tilbøjelighed og prøve at få det sidste ord ved at sige til hr. Vibjerg: Problemet er ikke reglerne; problemet er overholdelsen af reglerne.

Den nye slambekendtgørelse går først og fremmest ud på at skærpe, om jeg så må sige, kravene til det kommunale tilsyn. Det er kommunerne, der har svigtet. Det er ikke reglerne, der har svigtet; det er kommunerne som ejere af rensningsanlæggene og kommunernes tilsyn med udkørslen, der har svigtet. Det er det, vi nu prøver at rette op på, og det skal ske i god forståelse med kommunerne – det skal jeg gerne understrege.

Men det er ikke reglerne, der har været noget i vejen med; det er tilsynet, der har svigtet. Og det er det, vi skal gøre noget ved i fællesskab. De syndere, som man har mødt som formand for teknisk udvalg i Give Kommune, har jo ikke været private; det har været det offentlige. Det

er altså det offentlige, der ikke har overholdt reglerne.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det er måske alligevel det centrale problem her, hvor ministeren siger, at det kun er tilsynet, der er problemer med, og at det er det, der skal strammes op omkring. Men rent faktisk er reglerne heller ikke gode nok. Og det tror jeg også ministeren oplever i de forhandlinger, ministeren har med landbruget i øjeblikket.

Anni Svanholt (SF):

Ja, det her udvikler sig jo til et nattesæde efterhånden.

Jeg vil gøre det rimelig kort. I SF er vi også meget optaget af at sikre kvaliteten af spille- vandsslam, så det kan bruges på markerne, uden at det på nogen måde giver risiko for natur, miljø og grundvand. Men slammet må heller ikke på nogen måde udgøre en risiko for menneskenes, for vores sundhed hverken på kort eller på lang sigt.

Derfor er det meget vigtigt, at der gøres en aktiv indsats for at sikre, at der ikke findes tungmetaller eller andre miljøskadelige stoffer i slammets. De miljøskadelige stoffer skal fjernes ved kilden gennem f.eks. renere teknologi. Og det klarer man jo ikke sådan lige gennem slambekendtgørelsen. Vi mener, at det er ved kilden, man skal tage fat for at fjerne de stoffer.

Men det er selvfølgelig også vigtigt, at slam opbevares rigtigt og udbringes på forsvarlig vis. Og vi vil derfor gerne drøfte slambekendtgørelsen. Vi vil også gerne vurdere nøjere, om vi kan stramme yderligere, sådan at det bliver en god løsning, der kommer, og sådan, at det foregår på forsvarlig vis.

Så vi vil gerne lægge op til, at der kommer en stramning her, men vi skal også se på hele problemets omfang, altså være opmærksomme på, om vi kan gøre noget for at opspore kilder, så der ikke kommer miljøskadelige stoffer i slammets.

Aage Brusgaard (FP):

»Folketinget pålægger regeringen at fastsætte regler« osv. Det er vi faktisk også enige i, men så vidt jeg har kunnet høre på ordførerne, er alle enige i det – også ministeren. Og det er faktisk det, der bliver arbejdet på højtryk med: at stramme nogle ting op.